SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 5. maja 2011*

V združenih zadevah C-230/09 in C-231/09,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ju je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) z odločbama z dne 31. marca 2009, ki sta prispeli na Sodišče 25. junija 2009, v postopkih

Hauptzollamt Koblenz (C-230/09)

proti

Kurt und Thomas Etling in GbR,

ob udeležbi

Bundesministerium der Finanzen,

in

* Jezik postopka: nemščina.

Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

proti

Theodorju Aissnu,

Hermannu Rohaanu,

ob udeležbi

Bundesministerium der Finanzen,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, A. Borg Barthet, M. Ilešič (poročevalec), M. Safjan, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. maja 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Hauptzollamt Koblenz C. Busse, Regierungsdirektor,

– za Kurt und Thomas Etling in GbR G. Zulauf, odvetnik,

– za Hauptzollamt Oldenburg A. Kramer in W. Uhlig, Regierungsdirektoren,

– za T. Aissna A. Enninga, odvetnik,

– za H. Rohaana D. Schuhmacher, odvetnik,

– za Evropsko komisijo G. von Rintelen in H. Tserepa-Lacombe, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. septembra 2010

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago Uredbe Sveta (ES) št. 1788/2003 z dne 29. septembra 2003 o uvedbi dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL L 270, str. 123), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2217/2004 z dne 22. decembra 2004 (UL L 375, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1788/2003).

2 Ta predloga sta bila vložena v okviru sporov med Hauptzollamt Koblenz (glavni carinski urad v Koblenzu) in družbo Kurt und Thomas Etling in GbR v zadevi C-230/09 ter med Hauptzollamt Oldenburg (glavni carinski urad v Oldenburgu) ter T. Aissnom in H. Rohaanom v zadevi C-231/09 glede, prvič, določitve referenčne količine, na podlagi katere se določi znesek mlečne premije, in drugič, določitve osnove, na podlagi katere se določi delež pri porazdelitvi neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo.

Pravni okvir

Ureditev Unije

Ureditev na področju dajatev v sektorju mleka

3 Leta 1984 je bil zaradi dolgotrajnega neravnotežja med ponudbo in povpraševanjem v sektorju mleka z Uredbo Sveta št. 856/84 z dne 31. marca 1984 o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 804/68 o skupni ureditvi trga mleka in mlečnih proizvodov (UL L 90, str. 10) uveden sistem dodatne dajatve v navedenem sektorju, ki je temeljil na načelu, da se za količine mleka in/ali ekvivalenta mleka, ki presegajo referenčno količino, ki jo je treba določiti, plača dajatev.

4 Prav tako je bila 31. marca 1984 sprejeta Uredba Sveta (EGS) št. 857/84 o splošnih pravilih za uporabo dajatve iz člena 5c Uredbe (EGS) št. 804/68 v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL L 90, str. 13).

5 Veljavnost sistema dodatne dajatve je bila večkrat podaljšana, med drugim z Uredbo Sveta (EGS) št. 3950/92 z dne 28. decembra 1992 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL L 405, str. 1), ki je bila večkrat spremenjena.

6 Zadnjenavedena uredba je bila zaradi poenostavitve in jasnosti razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 1788/2003, ki je bila prav tako razveljavljena in nadomeščena

z Uredbo Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL L 299, str. 1), ki se je za sistem omejevanja proizvodnje mleka začela uporabljati 1. aprila 2008. Za spora o glavni stvari se kljub temu *ratione temporis* še vedno uporablja Uredba št. 1788/2003.

7 V uvodnih izjavah 5, 10 in 14 Uredbe št. 1788/2003 je navedeno:

„(5) Dajatev je treba določiti na odvračilni ravni in jo morajo plačati države članice takoj, ko se preseže nacionalna referenčna količina. Država članica mora potem breme plačila razdeliti med proizvajalce, ki so prispevali k prekoračitvi. Zadnji morajo biti državi članici zavezani za plačilo svojega prispevka k dajatvi zaradi samega dejstva, da so prekoračili svojo razpoložljivo količino.

[…]

(10) […] Vsota količin, ki jih razdelijo države članice proizvajalcem, ne sme presegati nacionalnih referenčnih količin. […]

[…]

(14) Z namenom, da se zagotovi ustrezna prilagodljivost pri upravljanju tega sistema, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da na koncu obdobja porazdelijo neuporabljene referenčne količine, bodisi na nacionalni ravni bodisi med odkupovalce."

8 Z Uredbo št. 1788/2003 so bila uvedena pravila o razdelitvi vseh nacionalnih referenčnih količin proizvajalcem v obliki individualnih referenčnih količin.

9 Člen 4 navedene uredbe je določal:

„Dajatev se v skladu z določbami členov 10 in 12 v celoti razdeli med proizvajalce, ki so prispevali k vsaki prekoračitvi nacionalnih referenčnih količin iz člena 1(2).

Brez poseganja v člen 10(3) in člen 12(1) so proizvajalci državi članici zavezani za plačilo svojega prispevka k dolgovani dajatvi, izračunani skladno z določbami poglavja 3 zaradi samega dejstva, da so prekoračili svoje razpoložljive referenčne količine."

10 Člen 5 Uredbe št. 1788/2003 je določal:

„V tej uredbi:

[…]

(i) ‚nacionalna referenčna količina' pomeni referenčno količino, določeno v Prilogi I za vsako državo članico;

(j) ‚individualna referenčna količina' pomeni proizvajalčevo referenčno količino na dan 1. aprila katerega koli dvanajstmesečnega obdobja;

(k) ‚razpoložljiva referenčna količina' pomeni referenčno količino, s katero razpolaga proizvajalec na dan 31. marca iz dvanajstmesečnega obdobja, za katero se izračuna dajatev ob upoštevanju vseh prenosov, prodaje, pretvorb in začasnih prerazporeditev, predvidenih v tej uredbi, ki so bili izvedeni med dvanajstmesečnim obdobjem."

11 Člen 6(5) Uredbe št. 1788/2003 je določal:

„Individualne referenčne količine se spremenijo, kjer je to primerno, za vsako zadevno dvanajstmesečno obdobje, tako da vsota posameznih referenčnih količin za oddajo in tista za neposredno prodajo za vsako državo članico ne presega ustreznega dela nacionalne referenčne količine, prilagojene skladno s členom 8, ob upoštevanju vseh znižanj, narejenih za dodelitev v nacionalno rezervo, kakor je določeno v členu 14."

12 Člen 10(3) iste uredbe je določal možnost porazdelitve neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo. Določal je:

„Vsak prispevek proizvajalca za plačilo dajatve se določi z odločbo države članice, potem ko je bil katerikoli neuporabljeni del nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddaje, porazdeljen ali ne, v sorazmerju z individualnimi referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali skladno z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice:

(a) bodisi na nacionalni ravni na podlagi zneska, za katerega je bila presežena referenčna količina vsakega proizvajalca,

(b) bodisi najprej na ravni odkupovalca in potem na nacionalni ravni, kadar je to primerno."

13 Členi od 15 do 20 Uredbe št. 1788/2003 so določali nekatere pogoje, pod katerimi so bile lahko prenesene individualne referenčne količine.

14 Člen 16(1), prvi odstavek, te uredbe je določal:

„Do konca vsakega dvanajstmesečnega obdobja, države članice za zadevno obdobje odobrijo kakršne koli začasne prenose dela posameznih referenčnih količin, ki jih proizvajalci, ki so upravičeni do njih, ne nameravajo uporabiti."

15 Člen 17(1) navedene uredbe je določal:

„Individualne referenčne količine se z gospodarstvom prenesejo na proizvajalce s tem, da se prevzamejo, ko se proda, zakupi, prenese z dejanskim ali pričakovanim dedovanjem ali katerimi koli drugimi sredstvi, ki vključujejo primerljive pravne učinke za proizvajalce v skladu s podrobnimi pravili, ki jih določijo države članice, ob upoštevanju površin, uporabljenih za mlečno proizvodnjo ali drugih objektivnih meril in kadar je primerno, katerega koli sporazuma med strankama. Del referenčne količine, ki, kjer je to primerno, ni bil prenesen z gospodarstvom, se doda k nacionalni rezervi."

16 Člen 18(1) Uredbe št. 1788/2003 je določal:

„Zaradi uspešnega prestrukturiranja proizvodnje mleka ali izboljšanja okolja, lahko države članice, skladno s podrobnimi pravili, ki se določijo ob upoštevanju pravnih [legitimnih] interesov zadevnih strank:

[…]

(b) na podlagi objektivnih meril določijo pogoje, po katerih lahko proizvajalci na začetku dvanajstmesečnega obdobja v zameno za plačilo, da jim pristojni organ ali ustanova, ki ga ta organ določi, ponovno dodeli referenčne količine, ki so jih ob koncu predhodnega dvanajstmesečnega obdobja dokončno sprostili drugi proizvajalci v zameno za kompenzacijo v enem ali več letnih obrokih, ki so enaki zgoraj omenjenemu izplačilu;

[…]

(e) določijo na podlagi objektivnih meril, območja ali zbiralna območja, znotraj katerih se dovoli trajni prenos referenčnih količin brez prenosa ustreznega zemljišča, zato da se izboljša struktura proizvodnje mleka;

(f) dovolijo, na zahtevo proizvajalca pristojnemu organu ali telesu, ki ga imenuje ta organ oblasti, končni prenos referenčnih količin brez prenosa ustreznega zemljišča ali obratno, za izboljšanje strukture proizvodnje mleka na ravni gospodarstva ali omogočijo ekstenziviranje proizvodnje.“

Ureditev na področju neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike

17 Zlasti da bi se kmetijski skupnosti zagotovil primeren življenjski standard, je bila z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL L 270, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 118/2005 z dne 26. januarja 2005 (UL L 24, str. 15, v nadaljevanju: Uredba št. 1782/2003), uvedena shema enotnega plačila in druge sheme podpor, ki so določale neposredna plačila, vključno s tisto v zvezi s premijo za mlečne proizvode in dodatnimi plačili. Ta uredba je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, str. 16). Kljub temu se za spor o glavni stvari v zadevi C-230/90 *ratione temporis* še vedno uporablja Uredba št. 1782/2003.

18 Sistem, ki ga je uvedla zadnjenavedena uredba, je temeljil zlasti na načelih prehoda podpore za proizvodnjo na podporo za proizvajalca, tako da je bil uveden sistem nevezane dohodkovne podpore za vsako kmetijo in združitev več neposrednih plačil, ki so izvedena na podlagi različnih shem, v enotno plačilo, ki se določi na podlagi prejšnjih pravic v referenčnem obdobju.

19 V zadnjem stavku uvodne izjave 29 te uredbe je bilo navedeno, da se enotno plačilo določi na ravni kmetije.

20 Člen 62 Uredbe št. 1782/2003 se je nanašal na uvedbo sheme enotnega plačila na regionalni ravni. Ta člen je določal, da:

„[…] lahko država članica določi, da se zneski, ki izhajajo iz mlečnih premij in dodatnih plačil, predvidenih v členih 95 in 96, na nacionalni ali regionalni ravni v celoti ali delno vključijo v shemo enotnega plačila z začetkom od leta 2005. Pravice, določene na podlagi tega odstavka, se ustrezno spremenijo.

Referenčni znesek za ta plačila je enak zneskom, ki se odobrijo v skladu s členoma 95 in 96 in ki se izračunajo na podlagi individualne referenčne količine za mleko, ki je na voljo na kmetijskem gospodarstvu na dan 31. marca v letu popolne ali delne vključitve teh plačil v shemo enotnega plačila.

[…]“

21 Člen 95 Uredbe št. 1782/2003 je določal:

„1. Od leta 2004 do leta 2007 so proizvajalci mleka upravičeni do mlečne premije. Odobri se na koledarsko leto, na kmetijsko gospodarstvo in na tono individualne referenčne količine, upravičene do premije in ki je na voljo na kmetijskem gospodarstvu.

[…]

3. Individualne referenčne količine, ki so bile predmet začasnih prenosov v skladu s členom 6 Uredbe […] (EGS) št. 3950/92 […] ali s členom 16 Uredbe […] (ES) št. 1788/2003 […] na dan 31. marca v zadevnem koledarskem letu, se obravnavajo, kot da so na voljo na kmetijskem gospodarstvu prevzemnika za to koledarsko leto.

[…]“

Nacionalna ureditev

22 Člen 14(1) uredbe o dajatvi za mleko (Verordnung zur Durchführung der EG-Milchabgabenregelung (Milchabgabenverordnung) z dne 9. avgusta 2004 (BGBl. I, str. 2143 v nadaljevanju: MilchAbgV) je določal:

„Odkupovalec lahko razdeli referenčne količine za oddajo, ki niso bile uporabljene med upoštevnim dvanajstmesečnim obdobjem (pododdaja) drugim proizvajalcem mleka, katerih oddaje so presegle referenčne količine za oddajo, ki so jim bile dodeljene (proizvajalci, ki so oddali presežne količine). Razdelitev neuporabljenih referenčnih količin za oddajo proizvajalcem, ki so oddali presežne količine, se izvede v skladu s to enačbo:

vsota pododdaj x referenčna količina za oddajo proizvajalca, ki je oddal presežne količine,

---

vsota referenčnih količin za oddajo vseh proizvajalcev, ki so oddali presežne količine.

[…]“

23 Zvezna republika Nemčija je v skladu s členom 2(1) zakona o uporabi sheme enotnega plačila (Gesetz zur Durchführung der einheitlichen Betriebsprämie (Betriebsprämiendurchführungsgesetz)) z dne 26. julija 2004 (BGBl. I 2004, str. 1868) uvedla shemo enotnega plačila na regionalni ravni od 1. januarja 2005.

24 Člen 6 uredbe o izvajanju mlečne premije in dodatnega plačila k mlečni premiji (Verordnung über die Durchführung der Milchprämie und der Ergänzungszahlung zur Milchprämie (Milchämienverordnung)) z dne 18. februarja 2004 (BGBl I, str. 267, v nadaljevanju: MilchPrämV) se je uporabljal za izračun enotnega plačila na podlagi člena 34(1) uredbe o integriranem administrativnem in kontrolnem sistemu (Verordnung über die Durchführung von Stützungsregelungen und gemeinsamen Regeln für Direktzahlungen nach der Verordnung (EG) Nr. 1782/2003 im Rahmen des Integrierten Verwaltungs- und Kontrollsystems sowie zur Änderung der Kartoffelstärkeprämienverordnung (InVeKoS-Verordnung)) z dne 3. decembra 2004 (BGBl. I, str. 3194).

25 Člen 6 MilchPrämV je določal:

„1. Referenčne količine, ki so odločilne za odobritev mlečne premije in dodatnega plačila in ki jih ima na voljo proizvajalec mleka na dan 31. marca leta, v katerem je bila vložena zahteva, se izkažejo s potrdilom […], v primeru referenčnih količin za ‚oddajo' za odkupovalca iz odstavka 2, točka 2, ki ga izda pristojni carinski urad (glavni carinski urad) (potrdilo o referenčnih količinah).

2. V potrdilu o referenčnih količinah je treba hkrati navesti:

(1) količine mleka in mlečnega ekvivalenta, ki jih je proizvajalec dejansko oddal ali prodal v dvanajstmesečnem obdobju, ki se konča 31. marca leta, v katerem je bila vložena zahteva […]

[…]"

Spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

Zadeva C-231/09

26 Predlog za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-231/09 se nanaša na še nekončana postopka pred predložitvenim sodiščem, od katerih je enega sprožil T. Aissen,

drugega pa H. Rohaan, oba proizvajalca mleka, ki sta izvedla oddajo v dvanajstmesečnem obdobju 2004/2005. V tem obdobju sta oba prevzela kmetijsko gospodarstvo za proizvodnjo mleka, za katero je bila določena referenčna količina, ki sta jo dobila s prenosom tega gospodarstva, vendar jo je v navedenem obdobju deloma izkoristil že prenosnik.

27 Oba sta od pristojnega organa zahtevala, da potrdi, da je bila referenčna količina prenosnika prenesena nanju v celoti. Ta organ je obema izdal tako potrdilo, vendar je v njem pojasnil, da mora mlekarna v primeru prenosa v dvanajstmesečnem obdobju novemu proizvajalcu sporočiti referenčno količino, ki jo je mogoče oddati, ob upoštevanju količine, ki jo je v istem obdobju že oddal prenosnik.

28 Hauptzollamt Oldenburg je na podlagi teh potrdil in podatkov, ki jih je posredovala zadevna mlekarna, ponovno izračunal referenčne količine T. Aissna in H. Rohaana in obema za dvanajstmesečno obdobje 2004/2005 dodelil le del prenesene referenčne količine, za katero mleka ni oddal prenosnik, pri čemer je preostanek za to obdobje ostal slednjemu.

29 Ker sta T. Aissen in H. Rohaan presegla svojo referenčno količino, dodeljeno za oddajo, je Hauptzollamt Oldenburg za oba določil prispevek za dajatev.

30 Hauptzollamt Oldenburg je v okviru odmere dajatve opravil porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, določeno v členu 10(3) Uredbe št. 1788/2003. Pri tej porazdelitvi pri T. Aissnu in H. Rohaanu ni

upošteval dela referenčne količine, ki ustreza kmetijskemu gospodarstvu, prenesenemu v zadevnem obdobju, in ki jo je že izkoristil prenosnik.

31 T. Aissen in H. Rohaan sta zoper odločbi o določitvi prispevka za dajatve, ki se nanaša nanju, vložila tožbi.

32 Finanzgericht Hamburg (davčno sodišče v Hamburgu) je tožbama ugodilo, ker je presodilo, da je treba pri porazdelitvi neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, referenčno količino, določeno za tako prevzeto gospodarstvo, v celoti upoštevati v korist prevzemnika, pri čemer pa se ne upošteva oddaja mleka, ki jo je izvedel prenosnik.

33 Hauptzollamt Oldenburg je na Bundesfinanzhof (zvezno davčno sodišče) vložil revizijo.

34 Po mnenju zadnjenavedenega sodišča je iz člena 5(k) Uredbe št. 1788/2003 razvidno, da je treba pri preučitvi – po preteku dvanajstmesečnega obdobja – ali je proizvajalec oddal več mleka, ki ga je bil upravičen oddati brez plačila dajatve, kot bi ga lahko, upoštevati prenose, prodaje, pretvorbe in začasne prerazporeditve v navedenem obdobju. Ta pravica bi bila, če je bila uporabljena, izčrpana. Zaradi prenosa referenčne količine, ki je bila enkrat že izkoriščena, ne bi bilo mogoče – ne glede na pravni okvir, v katerem je bil izveden – da bi v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju ponovno nastale pravice oddaje mleka, za katero se ne plača dajatev.

35 Bundesfinanzhof kljub temu meni, da se lahko referenčna količina pojmuje kot abstraktna pravica. V zvezi s tem naj pravo Unije pri prenosu gospodarstva v dvanajstmesečnem obdobju ne bi določalo določitve ali izračuna druge referenčne količine, ampak naj bi določalo upoštevanje enotne referenčne količine, katere izkoriščanje naj bi bilo najprej na voljo enemu proizvajalcu, nato drugemu, pri čemer jo drugi lahko izkoristi le, če je z oddajo mleka ni izčrpal že prvi. Referenčna količina se zato ne bi smela na podlagi nobene metode porazdeliti med prihodnje proizvajalce.

36 Zato bi bilo mogoče v okviru porazdelitve neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine v primeru prenosa gospodarstva v dvanajstmesečnem obdobju upoštevati celotno individualno referenčno količino, ki jo ima na voljo prevzemnik po poteku tega obdobja, čeprav ta nikoli ni imel pravice oddati te količine mleka, za katero se ne plača dajatev.

37 Nasprotno, Bundesfinanzhof ne izključuje, da bi zlasti zaradi nevarnosti špekulativnih prenosov, ki bi lahko bili izvedeni le zaradi doseganja ugodnejšega položaja pri porazdelitvi neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, tako konceptualno razlikovanje med izkoriščanjem individualne referenčne količine in upoštevanjem te referenčne količine v okviru porazdelitve kot „razpoložljive referenčne količine“ v smislu člena 5(k) Uredbe št. 1788/2003 lahko bilo v nasprotju z vsebino in duhom prava Unije, vključno s splošnimi načeli ureditve trga mleka.

38 Bundesfinanzhof je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba pravo [Unije], zlasti člen 5(k) Uredbe [št. 1788/2003], razumeti tako, da referenčna količina proizvajalca, ki je v tekočem dvanajstmesečnem obdobju

prevzel kmetijsko gospodarstvo od drugega proizvajalca, ne obsega količine, v okviru katere je med zadevnim dvanajstmesečnim obdobjem ta drugi proizvajalec oddal mleko?

2. Ali določbe prava [Unije] oziroma splošna načela skupne ureditve trga mleka in mlečnih proizvodov nasprotujejo določbi nacionalnega prava, ki dopušča, da – v okviru porazdelitve neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine [med proizvajalce, ki so oddali presežne količine], določene v členu 10(3) Uredbe št. 1788/2003 – proizvajalec iz prvega vprašanja, ki je med dvanajstmesečnim obdobjem prevzel kmetijsko gospodarstvo, sodeluje pri porazdelitvi navedenega neuporabljenega dela tudi z delom referenčne količine, ki ga je že oddal drugi proizvajalec?“

Zadeva C-230/09

39 Kurt und Thomas Etling in GbR, družba nemškega prava, proizvaja mleko. Za mlečno leto 2004/2005 je bila tej družbi dodeljena referenčna količina za oddajo 553.678 kg ob upoštevanju, da je po letu 2000 dala v zakup del svoje referenčne količine, dodeljene za oddajo, in sicer 50.000 kg. Zakupna pogodba je bila razvezana februarja 2005, tako da je bil ta del referenčne količine prenesen na zadevno družbo po 1. marcu 2005.

40 Pristojni organ za kmetijstvo je na zahtevo te družbe izdal potrdilo, da je bila nanjo po 1. marcu 2005 prenesena referenčna količina, dodeljena za oddajo, v obsegu 50.000 kg,

v katerem pa je bilo navedeno, da je mogoče za dvanajstmesečno obdobje 2004/2005 izkoristiti le neizčrpan del te referenčne količine, to je del, ki ga bo določila mlekarna.

41 Dotedanji zakupnik je pred razvezo zakupne pogodbe že oddal 50.000 kg mleka v tem dvanajstmesečnem obdobju. Hauptzollamt Koblenz je na podlagi zgoraj navedenega potrdila in podatkov, ki jih je posredovala mlekarna, predvsem zaradi odmere dajatve, ponovno izračunal referenčno količino za oddajo družbe Kurt und Thomas Etling in GbR in tisto od navedenega zakupnika ter presodil, da je treba preneseno referenčno količino, ker jo je slednji popolnoma izčrpal, za navedeno dvanajstmesečno obdobje pripisati njemu, in ne družbi Kurt und Thomas Etling in GbR.

42 Hauptzollamt Koblenz je tej družbi za izračun mlečne premije izdal potrdilo, v katerem ni bil upoštevan prevzem referenčne količine, ki je bila predhodno dana v zakup, tako da je v njem navedena le referenčna količina 553.678 kg.

43 Ker je bila pritožba družbe Kurt und Thomas Etling in GbR zoper navedeno potrdilo zavrnjena, je ta vložila tožbo na Finanzgericht Rheinland-Pfalz (davčno sodišče v Porenju - Pfalzu), ki je tožbi ugodilo, s tem da je razsodilo, da v okoliščinah spora o glavni stvari pridobitev take premije na podlagi Uredbe št. 1782/2003 ni odvisna od morebitnih oddaj, ki jih je izvedel zakupnik.

44 Hauptzollamt Koblenz je zoper to odločbo na Bundesfinanzhof vložil revizijo.

45 Bundesfinanzhof meni, da bi se lahko na podlagi člena 95(1) Uredbe št. 1782/2003 – ki določa, da se mlečna premija izračuna med drugim na podlagi individualne referenčne količine, ki je upravičena do te premije in ki je na voljo kmetijskemu gospodarstvu – v primeru prenosa individualne referenčne količine v dvanajstmesečnem obdobju navedena premija odobrila na podlagi celotne individualne referenčne količine, ki jo ima po poteku tega obdobja na voljo pridobitelj prenesene referenčne količine, čeprav ta nikoli ni imel pravice oddati te količine mleka, za katero se ne plača dajatev.

46 Bundesfinanzhof kljub temu ne izključuje, da bi tako konceptualno razlikovanje med izkoriščanjem individualne referenčne količine in upoštevanjem te referenčne količine v okviru izračuna mlečne premije kot „razpoložljive referenčne količine“ v smislu člena 5(k) Uredbe št. 1788/2003 lahko bilo v nasprotju z vsebino in duhom prava Unije, vključno s splošnimi načeli ureditve trga mleka.

47 Bundesfinanzhof je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba pravo [Unije], zlasti člen 5(k) Uredbe [št. 1788/2003], razumeti tako, da referenčna količina proizvajalca v dvanajstmesečnem obdobju, v katerem mu je drug proizvajalec prenesel referenčno količino, ne obsega [dela prenesene referenčne] količine, v okviru katerega je med zadevnim dvanajstmesečnim obdobjem ta drugi proizvajalec oddal mleko?“

48 Zadevi C-230/09 in C-231/09 sta bili s sklepom predsednika Sodišča z dne 6. avgusta 2009 združeni za namen pisnega in ustnega postopka ter izdaje sodbe.

Vprašanja za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

49 Uredba št. 1788/2003 je določala različne primere prenosa individualnih referenčnih količin ali njihovih delov med proizvajalci. V zvezi s tem je zakonodajalec menil, da je treba, prvič, določiti izjeme od načela, po katerem se referenčna količina, ki ustreza kmetijskemu gospodarstvu, prenese skupaj s tem gospodarstvom, in drugič, ohraniti mehanizme prenosa ali začasne porazdelitve, ki nekaterim proizvajalcem omogočajo, da v mejah nacionalne referenčne količine povečajo prodajano količino mleka, za katero se ne plača dajatev, v zadevnem dvanajstmesečnem obdobju. Tak mehanizem je bil zlasti tisti iz člena 10(3) Uredbe št. 1788/2003, ki je omogočal porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine med proizvajalci, ki so oddali presežne količine v dvanajstmesečnem obdobju.

50 Ta uredba je v členih 17 in 18 določala tudi prenose referenčnih količin, ki so, čeprav so bili izvedeni v tem obdobju ali na njegovem začetku, običajno vplivali na referenčno količino proizvajalca po koncu navedenega obdobja. Glede teh prenosov je iz splošne sistematike Uredbe št. 1788/2003, cilja, ki mu sledi, to je vzpostavitev ravnotežja med ponudbo in povpraševanjem na trgu mleka, za katerega so značilni strukturni presežki, z omejitvijo proizvodnje mleka ter iz načela iz njene uvodne izjave 10 in člena 6(5) – po katerem vsota količin, ki jih razdeli država članica proizvajalcem, in tistih, ki jih dodeli za nacionalno rezervo, ne sme presegati nacionalne referenčne

količine – razvidno, da lahko individualna referenčna količina, ki je predmet takega prenosa, prevzemniku omogoči, da prodaja mleko, za katero se ne plača dajatev, v istem obdobju le, če prejšnji imetnik te referenčne količine te ni izkoristil.

Vprašanji iz zadeve C-231/09

51 Z vprašanjema v zadevi C-231/09, ki ju je treba obravnavati skupaj in najprej, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje Sodišče o pogojih, pod katerimi je mogoče določiti delež proizvajalca, ki je oddal presežne količine, pri porazdelitvi neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, določene v členu 10(3) Uredbe št. 1788/2003, če je ta proizvajalec v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju prevzel kmetijsko gospodarstvo, ki mu ustreza individualna referenčna količina in na katerem je proizvajalec, ki ga je upravljal prej, proizvedel in oddal mleko v istem obdobju.

52 Najprej je treba poudariti, da je člen 10(3) Uredbe št. 1788/2003 prepustil državam članicam, da izberejo, ali bodo porazdelile neuporabljeni del nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, med proizvajalce, ki so oddali presežne količine, preden v skladu s pravili iz točke (a) ali (b) te določbe določijo prispevek vsakega od teh proizvajalcev za plačilo dajatve za upoštevno dvanajstmesečno obdobje.

53 Dalje, opozoriti je treba, da sta porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, in določitev prispevka proizvajalcev za plačilo

dajatve različni transakciji, čeprav sta povezani, ker je prva neobvezni pogoj za drugo in vpliva na njen rezultat.

54 Poleg tega je iz samega besedila člena 10(3) Uredbe št. 1788/2003 razvidno, da se pravila iz točk (a) ali (b) te določbe nanašajo le na določitev prispevka proizvajalcev za plačilo dajatve.

55 Iz tega izhaja, da se „presežek razpoložljive referenčne količine“ vsakega proizvajalca iz člena 10(3)(a) Uredbe št. 1788/2003 v nasprotju z mnenjem Evropske komisije ne nanaša na porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo.

56 Razpoložljiva referenčna količina, kakor je opredeljena v členu 5(k) Uredbe št. 1788/2003, nikakor ne more biti merilo za to porazdelitev. Iz te opredelitve je namreč razvidno, da se ta količina določi zlasti ob upoštevanju „začasnih prerazporeditev, predvidenih v tej uredbi“, med katerimi je tudi porazdelitev iz člena 10(3) navedene uredbe. Razpoložljiva referenčna količina v smislu navedenega člena 5(k) je torej znana šele po tej porazdelitvi, če je bila ta izvedena.

57 Nasprotno, preučiti je treba, ali se druga merila iz navedenega člena 10(3) uporabljajo takrat, kadar se država članica odloči, da bo opravila to porazdelitev.

58 Zakonodajalec je v nemški, francoski, portugalski in slovenski različici te določbe uporabil formulacije „Neuzuweisung […], die proportional zu den Referenzmengen der einzelnen Erzeuger oder nach objektiven, von den Mitgliedstaaten festzulegenden

Kriterien erfolgt“ (porazdelitev, ki se izvede v sorazmerju z referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali v skladu z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice), „après réallocation ou non, proportionnellement aux quantités de référence individuelles de chaque producteur ou selon des critères objectifs à fixer par les États membres, de la partie inutilisée de la quantité de référence nationale affectée aux livraisons“ (porazdeljen ali ne, v sorazmerju z individualnimi referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali skladno z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice), „após eventual reatribuição – proporcionalmente às quantidades de referência individuais de cada produtor ou de acordo com critérios objectivos a definir pelos Estados-Membros – da parte não utilizada da quantidade de referência nacional afectada às entregas“ (po morebitni porazdelitvi – v sorazmerju z individualnimi referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali v skladu z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice – neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo) in „porazdeljen ali ne, v sorazmerju z individualnimi referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali skladno z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice“.

59 Vendar je iz drugih jezikovnih različic Uredbe št. 1788/2003, kot so bolgarska, angleška in nizozemska, razvidno, da se izraz „v sorazmerju z (individualnimi) referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali skladno z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice“ iz člena 10(3) te uredbe ne nanaša na morebitno porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, ampak na določitev prispevka proizvajalcev za plačilo dajatve.

60 V skladu z ustaljeno sodno prakso po eni strani formulacija, uporabljena v eni od jezikovnih različic določbe prava Unije, ne more biti edina podlaga za razlago te določbe oziroma je v zvezi s tem ni mogoče obravnavati prednostno glede na druge jezikovne različice (glej zlasti sodbi z dne 3. aprila 2008 v zadevi Endendijk, C-187/07, ZOdl., str. I-2115, točka 23, in z dne 9. oktobra 2008 v zadevi Sabatauskas in drugi, C-239/07,

ZOdl., str. I-7523, točka 38). Po drugi strani je treba različne jezikovne različice besedila prava Unije razlagati enotno in je torej treba ob razhajanjih med njimi zadevno določbo razlagati glede na splošno sistematiko in namen predpisa, katerega del je (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Endendijk, točka 24, in sodbo z dne 29. aprila 2010 v zadevi M in drugi, C-340/08, ZOdl., str. I-3913, točka 44).

61 V zvezi s tem je treba poudariti, prvič, da je zakonodajalec, kot je navedeno v uvodni izjavi 14 Uredbe št. 1788/2003, želel doseči nekaj prilagodljivosti pri upravljanju sistema dajatev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov s tem, da je državam članicam dovolil, da na koncu obdobja porazdelijo neuporabljene referenčne količine.

62 Vendar se ne zdi, da bi bila ta možnost nekaj novega v primerjavi s prej obstoječim sistemom ali da bi tega zakonodajalec v tem pogledu občutno spremenil.

63 Nasprotno, v sedmi uvodni izjavi Uredbe št. 3950/92, ki jo je nadomestila Uredba št. 1788/2003, je že bilo navedeno, da „je treba za zagotovitev dovolj prilagodljive oblike upravljanja sistema določiti sorazmerno porazdelitev presežkov za vse istovrstne individualne referenčne količine na ozemlju države članice“. Enako je člen 2(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 3950/92, ki mu je nato ustrezal člen 10(3) Uredbe št. 1788/2003, določal, da „se v skladu z odločitvijo države članice prispevek proizvajalcev za plačilo dajatve določi, potem ko so bile neuporabljene referenčne količine porazdeljene ali ne, bodisi na ravni odkupovalca na podlagi presežka, ki ostane po tem, ko so bile neuporabljene referenčne količine porazdeljene sorazmerno

z referenčnimi količinami vsakega od teh proizvajalcev, bodisi na nacionalni ravni na podlagi presežka referenčnih količin vsakega od teh proizvajalcev“.

64 Iz vseh jezikovnih različic te zadnjenavedene določbe pa je jasno, da je bilo treba prav porazdelitev neuporabljenih referenčnih količin opraviti „v sorazmerju z referenčnimi količinami vsakega od teh proizvajalcev“ in da se je prispevek proizvajalcev za plačilo dajatve določil na podlagi presežka referenčne količine vsakega od teh proizvajalcev.

65 Drugič, ugotoviti je treba, da če bi bilo treba člen 10(3) Uredbe št. 1788/2003 razlagati tako, da se izraz „v sorazmerju z (individualnimi) referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali skladno z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice“ nanaša na določitev prispevka proizvajalcev za plačilo dajatve, bi bila merila iz te formulacije dodana merilu iz točke (a) navedenega člena 10(3), in sicer „na podlagi zneska, za katerega je bila presežena referenčna količina vsakega proizvajalca“, kar bi nenazadnje po nepotrebnem otežilo uporabo sistema dajatev.

66 Iz navedenega je razvidno, da se merila iz navedene formulacije uporabljajo za porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo.

67 Glede natančnega pomena teh meril je treba poudariti, da je bila v nemški različici člena 10(3) Uredbe št. 1788/2003 uporabljena beseda „Referenzmengen“ (referenčne količine).

68 Kot je bilo opozorjeno v točki 60 te sodbe, formulacija, uporabljena v eni od jezikovnih različic določbe prava Unije, ne more biti edina podlaga za razlago te določbe.

69 Vendar je treba ugotoviti, da je bil v drugih jezikovnih različicah navedenega člena 10(3), razen v nemški, uporabljen izraz „individualne referenčne količine“, ki je bil poleg tega opredeljen v členu 5(j) Uredbe št. 1788/2003 kot „proizvajalčeva referenčna količina na dan 1. aprila katerega koli dvanajstmesečnega obdobja“.

70 V teh okoliščinah je treba člen 10(3) Uredbe št. 1788/2003, kot trdita Hauptzollamt Koblenz in Hauptzollamt Oldenburg, razlagati tako, da je treba porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, opraviti v sorazmerju z individualno referenčno količino vsakega proizvajalca, ki je oddal presežne količine, in sicer tisto, ki je določena na dan 1. aprila upoštevnega dvanajstmesečnega obdobja, ali v skladu z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice.

71 V zvezi s tem mora predložitveno sodišče preveriti, ali je Zvezna republika Nemčija s sprejetjem člena 14(1) MilchAbgV nameravala uporabiti možnost iz člena 10(3) Uredbe št. 1788/2003, v skladu s katero se ta porazdelitev opravi v sorazmerju z individualno referenčno količino vsakega proizvajalca, ki je oddal presežne količine, ali pa je ta država članica nameravala z uporabo možnosti, ki je prav tako določena v tej določbi in v skladu s katero se za navedeno porazdelitev določijo druga objektivna merila, omogočiti takemu proizvajalcu, ki je v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju prevzel referenčno količino, v okviru katere je za isto obdobje proizvajalec, ki jo je imel na voljo pred tem, že proizvedel in oddal mleko, da sodeluje pri navedeni porazdelitvi, s tem, da se delno ali v celoti vključi ta referenčna količina.

72 Če se je Zvezna republika Nemčija odločila za prvo možnost, je treba poudariti, da pojem „individualna referenčna količina“, kakor je opredeljen v členu 5(j) Uredbe št. 1788/2003, ker se nanaša na dan začetka upoštevnega dvanajstmesečnega obdobja, nikakor ne omogoča upoštevanja prenosov referenčnih količin, ki so bili izvedeni v tem obdobju.

73 Če pa se je Zvezna republika Nemčija odločila za drugo možnost, je treba ugotoviti, da je zakonodajalec Unije državam članicam s tem, da jim je določil možnost, da za porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, določijo objektivna merila, razen merila individualne referenčne količine, pustil za to dovolj široko diskrecijsko pravico. Kljub temu države članice v zvezi s tem niso smele uvesti vsakovrstnih meril.

74 Države članice morajo namreč pri sprejemanju izvedbenih ukrepov nekega predpisa Unije svojo diskrecijsko pravico izvrševati zlasti ob upoštevanju splošnih načel prava Unije (glej v tem smislu sodbi z dne 20. junija 2002 v zadevi Mulligan in drugi, C-313/99, Recueil, str. I-5719, točka 35, in z dne 25. marca 2004 v zadevi Azienda Agricola Giorgio, Giovanni in Luciano Visentin in drugi, C-495/00, Recueil, str. I-2993, točka 40), med katerimi so načela pravne varnosti, varstva zaupanja v pravo, sorazmernosti in prepovedi diskriminacije. Taki izvedbeni ukrepi morajo upoštevati tudi temeljne pravice, kot je lastninska pravica (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Mulligan in drugi, točka 36).

75 Ker spada sprejetje nacionalnega predpisa, kakršen je ta, ki se uporablja v postopku v glavni stvari, v okvir skupne kmetijske politike, takega predpisa ni mogoče izdati ali uporabiti tako, da bi bili ogroženi cilji, ki jim sledi ta politika, in natančneje tisti, ki se nanašajo na skupno ureditev trgov v sektorju mleka (glej v tem smislu zgoraj

navedeno sodbo Mulligan in drugi, točka 33). V zvezi s tem je treba navesti predvsem načela glede delovanja sistema dajatev, ki jih je določala Uredba št. 1788/2003, vključno z načeli glede prenosa referenčne količine.

76 Čeprav načelo, navedeno v točki 50 te sodbe, po katerem vsota količin, ki jih država članica dodeli proizvajalcem, in količin, ki jih dodeli v nacionalno rezervo, ne sme presegati nacionalne referenčne količine, vpliva na pravico proizvajalca – ki mu je bila prenesena že delno ali v celoti izkoriščena individualna referenčna količina – da odda mleko, za katero se ne plača dajatev, pa to načelo ne sme vplivati na transakcijo porazdelitve iz člena 10(3) Uredbe št. 1788/2003. Ker je namreč edini namen te transakcije, da omogoči državam članicam, da ob koncu dvanajstmesečnega obdobja porazdelijo neuporabljeni del nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, med proizvajalce, ki so oddali presežne količine, ta ne vpliva na obseg tega neuporabljenega dela in torej ne more vplivati na izenačenost med vsoto individualnih referenčnih količin in referenčnih količin, ki jih je zadevna država članica dodelila v nacionalno rezervo, na eni strani, in nacionalno referenčno količino na drugi strani.

77 Tako so lahko države članice v okviru uporabe možnosti iz člena 10(3) Uredbe št. 1788/2003 zakonito določile „objektivna merila“, da bi tem proizvajalcem – kadar so v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju prevzeli referenčno količino, v okviru katere je proizvajalec, ki jo je imel na voljo pred tem, že proizvedel in oddal mleko v istem obdobju – omogočile, da sodelujejo pri navedeni porazdelitvi, pri čemer se delno ali v celoti vključi ta referenčna količina, če so bile v tem predpisu upoštevane druge zahteve, navedene v točkah 74 in 75 te sodbe.

78 Države članice so morale kljub temu zagotoviti, da je bil tak predpis oblikovan tako, da ni omogočal prenosov, katerih edini namen bi bil kljub formalnemu upoštevanju pogojev iz Uredbe št. 1788/2003 omogočiti nekaterim proizvajalcem, ki so oddali presežne količine, da si zagotovijo ugodnejši položaj pri porazdelitvi neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo. Iz sodne prakse Sodišča je namreč razvidno, da uporabe uredb Unije ni mogoče razširiti tako, da bi z njimi zajeli zlorabe gospodarskih subjektov (glej v tem smislu sodbi z dne 2. maja 1996 v zadevi Paletta, C-206/94, Recueil, str. I-2357, točka 24 in navedena sodna praksa, in z dne 14. decembra 2000 v zadevi Emsland-Stärke, C-110/99, Recueil, str. I-11569, točka 51).

79 Glede na navedeno je treba na vprašanji, predloženi v zadevi C-231/09, odgovoriti:

– Člen 10(3) Uredbe št. 1788/2003 je treba razlagati tako, da je treba porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, opraviti v sorazmerju z individualno referenčno količino vsakega proizvajalca, ki je oddal presežne količine, in sicer tisto, ki je določena na dan 1. aprila upoštevnega dvanajstmesečnega obdobja, ali v skladu z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice. Pojem individualne referenčne količine, uporabljen v tej določbi, ne omogoča upoštevanja prenosov referenčnih količin, ki so bili izvedeni v tem obdobju.

– Nacionalni predpis, s katerim je uresničena možnost iz člena 10(3) Uredbe št. 1788/2003, namreč, da se določijo objektivna merila, v skladu s katerimi se opravi porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, mora upoštevati zlasti splošna načela prava Unije in cilje, ki jim sledi skupna kmetijska politika, ter še posebej cilje, ki se nanašajo na skupno ureditev trgov v sektorju mleka.

– Ti cilji ne nasprotujejo nacionalnemu predpisu, ki je bil sprejet v okviru uporabe te možnosti in ki proizvajalcem, ki so oddali presežne količine – kadar so v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju v skladu z Uredbo št. 1788/2003 prevzeli individualno referenčno količino, v okviru katere je proizvajalec, ki jo je imel na voljo pred tem, že proizvedel in oddal mleko v istem obdobju – omogoča, da sodelujejo pri tej porazdelitvi, pri čemer je delno ali v celoti vključena ta referenčna količina. Države članice so morale kljub temu zagotoviti, da tak predpis ni omogočal prenosov, katerih edini namen bi bil kljub formalnemu upoštevanju pogojev iz te uredbe omogočiti nekaterim proizvajalcem, ki so oddali presežne količine, da si zagotovijo ugodnejši položaj pri tej porazdelitvi.

Vprašanje v zadevi C-230/09

80 Iz predložitvene odločbe v zadevi C-230/09 je razvidno, da se spor o glavni stvari v tej zadevi nanaša na določitev referenčne količine, na podlagi katere je bilo treba določiti znesek mlečne premije, do katere je bila upravičena družba Kurt und Thomas Etling in GbR. V zvezi s tem predložitveno sodišče prosi za razlago člena 5(k) Uredbe št. 1788/2003 samo zato, ker meni, da je člen 95(1) Uredbe št. 1782/2003, ki je urejal izračun te premije v času dejstev iz postopka v glavni stvari, v zvezi z navedenim izračunom vseboval napotilo na navedeni člen 5(k).

81 V teh okoliščinah je treba vprašanje predložitvenega sodišča razumeti tako, da to v bistvu sprašuje, ali je treba izraz „individualna referenčna količina, upravičena do premije in ki je na voljo na kmetijskem gospodarstvu“ iz člena 95(1) Uredbe št. 1782/2003 razlagati tako, da ta izraz, kadar je proizvajalec v upoštevnem dvanajstmesečnem

obdobju prevzel referenčno količino, ki jo je že izkoristil njen nekdanji imetnik v istem obdobju, vključuje tudi to referenčno količino.

82 Najprej je treba preučiti, ali je predpostavka, da se je člen 95(1) Uredbe št. 1782/2003 skliceval na pojem „razpoložljiva referenčna količina“, kakor je opredeljen v členu 5(k) Uredbe št. 1788/2003, pravilna.

83 Kot sta opozorila Komisija v svojih vlogah in generalni pravobranilec v točkah 19 in 20 sklepnih predlogov, v členu 95(1) Uredbe št. 1782/2003 pravzaprav ni bil uporabljen izraz „razpoložljiva referenčna količina“, ki je opredeljen v členu 5(k) Uredbe št. 1788/2003. Vendar ostane dejstvo, da bi bila uporaba dela „ki je na voljo na kmetijskem gospodarstvu“ v navedenem členu 95(1), ker je v njem uporabljen izraz „individualna referenčna količina“, brezpredmetna, če se je zakonodajalec nameraval sklicevati na pojem individualne referenčne količine iz člena 5(j) Uredbe št. 1788/2003.

84 Poleg tega je iz člena 95(3) Uredbe št. 1782/2003 razvidno, da se individualne referenčne količine, ki so bile predmet začasnih prenosov v skladu s členom 16 Uredbe Sveta (ES) št. 1788/2003 na dan 31. marca v koledarskem letu, obravnavajo, kot da so na voljo na kmetijskem gospodarstvu prevzemnika. Položaj proizvajalca, ki bi lahko bil upravičen do mlečne premije, je torej za izračun te premije treba presojati na ta dan.

85 S sklicevanjem na navedeni datum se v skladu s členom 5(k) Uredbe št. 1788/2003 določi „razpoložljiva referenčna količina“.

86 Glede na te preudarke je treba ugotoviti, da je zakonodajalec v členu 95(1) Uredbe št. 1782/2003 dejansko mislil na pojem „razpoložljiva referenčna količina“, kakor je opredeljen v členu 5(k) Uredbe št. 1788/2003.

87 Nato je treba preučiti, ali navedeni pojem, kadar je proizvajalec v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju prevzel referenčno količino, ki jo je že izkoristil njen nekdanji imetnik v istem obdobju, vključuje tudi to referenčno količino.

88 Pojem „razpoložljiva referenčna količina“, opredeljen v členu 5(k) Uredbe št. 1788/2003, označuje „referenčno količino, s katero razpolaga proizvajalec na dan 31. marca iz dvanajstmesečnega obdobja, za katero se izračuna dajatev ob upoštevanju vseh prenosov, prodaje, pretvorb in začasnih prerazporeditev, predvidenih v tej uredbi, ki so bili izvedeni med dvanajstmesečnim obdobjem“. Torej ima v sistematiki navedene uredbe posebno vlogo in ga zato ni mogoče analizirati zunaj tega okvira.

89 Iz uvodne izjave 5 ter členov 4, drugi odstavek, in 10(3)(a) Uredbe št. 1788/2003 je namreč razvidno, da se ta referenčna količina uporablja le kot osnova za določitev morebitnih presežnih oddaj proizvajalcev in zato zneska dajatve, saj izraz „razpoložljiva referenčna količina“ ni uporabljen v nobeni drugi določbi te uredbe.

90 Če bi lahko individualno referenčno količino ali njen del najprej izkoristil proizvajalec za oddajo, za katero se ne plača dajatev, v dvanajstmesečnem obdobju, nato pa še prevzemnik, da bi jo vključil v svojo razpoložljivo referenčno količino in tako zmanjšal svojo presežno oddajo v istem obdobju, bi bila ista referenčna količina uporabljena

dvakrat v istem dvanajstmesečnem obdobju, kar bi bilo v nasprotju z načelom, navedenim v točkah 50 in 76 te sodbe, po katerem vsota količin, ki jih države članice dodelijo proizvajalcem, in količin, ki se dodelijo v nacionalno rezervo, ne sme presegati nacionalne referenčne količine.

91 Taka rešitev je potrjena tudi s splošno sistematiko Uredbe št. 1782/2003, ker se izogiba nevarnosti, da bi bila mlečna premija za isto obdobje odobrena različnima proizvajalcema na podlagi iste razpoložljive referenčne količine.

92 Zato pojma razpoložljive referenčne količine ni mogoče ločiti od tega, da so jo proizvajalci izkoristili, in torej ne sme zajemati prenesene individualne referenčne količine ali njenega dela, ki ga je že izkoristil drug proizvajalec v istem dvanajstmesečnem obdobju.

93 Zato in na podlagi vseh ugotovitev je treba na vprašanje, predloženo v zadevi C-230/09, odgovoriti, da je treba pojem „individualna referenčna količina, upravičena do premije in ki je na voljo na kmetijskem gospodarstvu“ iz člena 95(1) Uredbe št. 1782/2003, ki ustreza pojmu „razpoložljiva referenčna količina“, ki je opredeljen v členu 5(k) Uredbe št. 1788/2003, razlagati tako, da kadar je proizvajalec v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju prevzel referenčno količino, v okviru katere je mleko že oddal prenosnik v istem obdobju, glede prevzemnika ne zajema dela prenesene referenčne količine, v okviru katerega je prenosnik že oddal mleko, za katero se ne plača dajatev.

Stroški

94 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Člen 10(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1788/2003 z dne 29. septembra 2003 o uvedbi dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2217/2004 z dne 22. decembra 2004, je treba razlagati tako, da je treba porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, opraviti v sorazmerju z individualno referenčno količino vsakega proizvajalca, ki je oddal presežne količine, in sicer tisto, ki je določena na dan 1. aprila upoštevnega dvanajstmesečnega obdobja, ali v skladu z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice. Pojem individualne referenčne količine, uporabljen v tej določbi, ne omogoča upoštevanja prenosov referenčnih količin, ki so bili izvedeni v tem obdobju.

2. Nacionalni predpis, s katerim je uresničena možnost iz člena 10(3) Uredbe št. 1788/2003, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2217/2004, namreč, da se določijo objektivna merila, v skladu s katerimi se opravi porazdelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo,

mora upoštevati zlasti splošna načela prava Unije in cilje, ki jim sledi skupna kmetijska politika, ter še posebej cilje, ki se nanašajo na skupno ureditev trgov v sektorju mleka.

3. Ti cilji ne nasprotujejo nacionalnemu predpisu, ki je sprejet v okviru uporabe te možnosti in ki proizvajalcem, ki so oddali presežne količine – kadar so v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju v skladu z Uredbo št. 1788/2003, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2217/2004, prevzeli individualno referenčno količino, v okviru katere je proizvajalec, ki jo je imel na voljo pred tem, že proizvedel in oddal mleko v istem obdobju – omogoča da sodelujejo pri tej porazdelitvi, pri čemer je delno ali v celoti vključena ta referenčna količina. Države članice so morale kljub temu zagotoviti, da tak predpis ni omogočal prenosov, katerih edini namen bi bil kljub formalnemu upoštevanju pogojev iz te uredbe omogočiti nekaterim proizvajalcem, ki so oddali presežne količine, da si zagotovijo ugodnejši položaj pri tej porazdelitvi.

4. Pojem „individualna referenčna količina, upravičena do premije in ki je na voljo na kmetijskem gospodarstvu“ iz člena 95(1) Uredbe št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 118/2005 z dne 26. januarja 2005, ki ustreza pojmu „razpoložljiva referenčna količina“, ki je opredeljen v členu 5(k) Uredbe št. 1788/2003, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2217/2004, je

treba razlagati tako, da kadar je proizvajalec v upoštevnem dvanajstmesečnem obdobju prevzel referenčno količino, v okviru katere je mleko že oddal prenosnik v istem obdobju, glede prevzemnika ne zajema dela prenesene referenčne količine, v okviru katerega je prenosnik že oddal mleko, za katero se ne plača dajatev.

Podpisi